

גיליון 92
נובמבר-דצמבר 2024

כאן

מציאות ישראלית באמנות

"על החיים ועל המתים"

חנה ראובר בבית האמנים בתל אביב

המערכה 'על החיים ועל המתים' - היא על אלו שלמדו לחיות ועל אלו שלמדו להתייחד עם המוות. במערכה ציור, פיסול, סקופוגים ועבודות וידאו העוזרים והמסלים עוסקים בחיים והסוקופגים מסתגלים את סיפור ההתייחדות של המתים עם המוות. שיחה שמתנהלת באמצעות סוקופגים תבניות יציקה מעיירות. שבחוכם נוצרת אשליה של דמויות העצות מימן לטמאל, מעלה ומטה אפשר לראות בתנועה בחוף הסוקופג דיאלוג בין החי לבין המת. בין הדמות הנעה לבין ארון הקבורה, לבין המתבונן בו. הסופר טבו הצופה פונה אל המת. המת עונה לו בדומה. דמותו נעה. בתוך ריק, בחוף שקט, בתוך מקום שהוא מינער לנפח. המת משוחח איתנו, בחלומות, בזכרונות ובכאב. משוחח איתנו גם עצם רעיון המוות. האפשרות המזדמנת והמתח של סיסמם של החיים.

הדמויות בציוריה של ראובר הן כנודל טבעי. בעוד שבפסליה הרמיות הקטנות ממידת האדם, מסיימת את הצופה להתקרב אליהן. אנשים

קטנים עומדים עירום ועריה בפני כוראם. עירום החושף פגיעות קיומית. חף מכל רזם ארוטי. שפת הנוף מסתרת על מצב של תהיה. חיפוש, חוסר בחירות, תלישות. ונובילות מגדירות. המבט מופנה פנימה אל האדם, אל עצם קיומו.

יוצאי דופן ספלי האמונות המדמות. אשר מבינים לאלמות של ארועי הטבעה באקטוב. האמונות הוא אשר בת 3 גילאים. גיל עשר. גיל ארבעים וטיל טבעים. מעגל חיים שאורכו שמעיים שנה בנף. אמוני אחד. נובלו דפוסי של המסלל זוו סיס. הוא כנבנה לדה בת עשוי. בחיות המסל. דמות אשר בת ארכיים ובגב המסל. דמות אשר בת שבעים. שילוב שלוש הגילים בנף אחד. מומה לאתגר את הרעיון. שיפיה של האשה הוא לא רק בעוריה ובפריחתה. דאשה של האמונות הוא ראש האלה הרומית, ווס סמל ליופי. טורה. אהבה ונדיבות. דמותה מרהדת את פסל החיות המסמל את הערכים הגלובליים של המערב. חוכת לחיים. לחיות ולשויון - ללא

182 | מציאות ישראלית באמנות

בעולם האמנות הישראלי, ראובר הייתה את המאבק לראות הנוף הנשי המטנני במרחביה הציבורית בראש סדר העדיפות האמנותי שאותו כוננה. כך היא אתגרה רפרטואר רבאני ומקובע של הפיסות מגדירות וגילניות. תערוכותיה של ראובר, שאותם הגעילה בעקבות לאורך שנים רבות, זכו לטקסטים פרטניים-ביקורתיים, כך שיתרבו הדעה האסתטי אותו יצרה זכה גם להיראדים טקסטואליים תרבותיים מרובים והיא אפנית אשר השיפעה על דורות של אמניות ואמנים צעירים ממנה שפועלים כיום בשדה האמנות.

זיוי ברכן היא אצורה וחוקרת אמנות. יוד הועד המחלה בעמיתה לחקר אמנות נשים ומגדר בישראל, ודוקטורטית באוניברסיטת הסורבון בפריז.

אוצרת: זיוי ברמן

אבדל דת. נזע ומין. אליהם ווספו מאז ערכים פמיניסטיים של זכות אישית על גופה והאיסור על הטורדה מינית ואונס. בייז באוקטובר 202 נמלה האמונות טובת הלב קורבן לאונס ברוטלי. היא איבדה את האופטימיות הטבעונה בה. והחלה לרמס. אפשר לראות בה מטפורה לערכים ההומניסטיים המערכים הנמצאים בסכנה.

יצירות הם פראפרוזות על ציורי מופת. אשר האמנית מנסחת מחדש יצורה הומוריסטית. האמנית מזמינה את הצופה למסע שיש בו וסלה שמלמד את הצופה לא לפחד מהמוות ולהתייחד עימו. למסע ול השלמה והגומר. מסע משחרר ומקבל.

ויה ראובר היא זוכת פרס בקי דקל לאמנית עכשווית לשנת 2023. גל העמיתה לחקר אמנות נשים ומגדר. מנימוקי השופטים: ראובר הוזה מודל לאמנית אקטיביסטית ולוחמת. אשר פועלת בחרישות. אומץ לב ולאורך זמן. וכך פילסה לה נחיש בעל קול צלול ועקבי

On the Living and the Dead

Hava Raucher at the Artists' House in Tel Aviv

This exhibition explores themes of living and dying, of those who learned to live and those who learned to befriend death, through an array of artworks, including paintings, sculptures, sarcophagi, and video installations.

Raucher's paintings and sculptures address the concepts of life and living, while the sarcophagi narrate the artist's engagement with death. These sarcophagi, featuring painted casting molds, create an illusion of figures moving in various directions, reflecting a dialogue between the living and the dead, between the moving figure within the coffin and the observer. This interaction symbolizes a form of mourning where the viewer speaks to the deceased, and the deceased responds in silence. The figures within these sarcophagi exist in a space beyond time, conversing with us through dreams, memories, and pain, while also embodying the perpetual presence of life's end.

Raucher's paintings are life-sized, while her sculptures feature smaller-than-life figures, inviting viewers to engage closely. These small, naked figures stand vulnerable before their creator, exposing existential fragility devoid of erotic undertones. Their body language conveys uncertainty, search, ambiguity, detachment, and gender fluidity, prompting a gaze of introspection towards the essence of one's existence.

Among the exceptional works are the Bleeding Amazons, which respond to the violence of the October 7th events. The Amazon figure embodies three ages: ten, forty, and seventy, symbolizing a lifespan of seventy years within a single Amazonian body. Standing 117 cm tall, the sculpture is the height of a ten-year-old girl, with the figure of a forty-year-old woman on the front and a seventy-year-old on the back. This combination challenges the notion that a woman's beauty lies solely in her youth and bloom. The Amazon's head is modeled after the Roman goddess Venus, symbolizing beauty, purity, love, and generosity. Her figure echoes the Statue of Liberty that symbolized the liberal values of life, liberty, and equality irrespective of race, religion, or sex. Since then, feminist values have been added, including a woman's right to her own body and the prohibition of sexual harassment and rape. On October 7, 2023, the benevolent Amazon became the victim of a brutal assault. She lost her inherent optimism and began to bleed. She can be seen as a metaphor for the endangered humanistic values of the West.

The paintings are paraphrases of masterworks that the artist reinterprets with humor. The artist invites the viewer on a journey of compassion, teaching them not to fear death but to embrace it, a journey of acceptance and humor. It is a liberating and comforting journey.

Raucher's paintings reinterpret masterpiece works with humor, inviting viewers on a journey of compassion, urging them to embrace death and find humor and acceptance within it. This journey offers liberation and relief.

Hava Raucher is the recipient of the 2023 Becky Dekel Prize for Contemporary Art, awarded by the Association for Research on Art, Women and Gender. The Dekel Prize judges cited Raucher as a model activist artist who has demonstrated determination, courage, and consistency, forging a distinctive and consistent voice in the Israeli art world. Raucher has made the struggle for the visibility of the older female body in the public sphere a central focus of her artistic priorities. In doing so, she has challenged a repressive and fixed repertoire of gender and age perceptions. Raucher's exhibitions, presented consistently over many years, have garnered numerous interpretive and critical reviews. Her aesthetic contributions have resonated culturally and textually, and she has influenced generations of younger artists who are now active in the art world.

Zivi Berman is an art curator and researcher, Chair of the Board of the Association for Research on Art, Women and Gender in Israel, and a PhD candidate at the Sorbonne University in Paris.

Curated by: Zivi Berman

